

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΣ ΟΓΔΟΥΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

1940

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
46 – ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ – 46
ΑΘΗΝΑΙ

Ε.Υ.Δ. της Κ.τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Δὲ χρειάζονται ἐπέτειοι κ' εὐκαιρίες γιὰ νὰ θυμηθῆ, νὰ συζητήσῃ καὶ νὰ τιμήσῃ ὁ πνευματικὸς κόσμος τὸ ἔργο τοῦ Λορέντσου Μαβίλη. Ὁ ἥρωας - ποιητῆς ἔδωσε ἀληθινὴ πνευματικὴ ἐργασία, ἔχει πιά τὴ δική του σελίδα στὴν ἱστορία τῆς νέας Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, καὶ θὰ μένη πάντα δάσκαλος στὸ εἶδος τῆς ποιητικῆς τέχνης πού ὕψωσε σὲ μοναδικὴ ἀριστεία. Ζῆ ἀπάνω ἀπὸ κάθε ἐπικαιρότητα, ἐπικοινωνεῖ μὲ κάθε καρδιά καὶ μὲ κάθε σκέψη, καὶ κάνει ἀγνή καὶ ὠφέλιμη τὴν προσφορά του στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ.

Ἐφέτος ὁμως, ἡ ἐπέτειος τοῦ ἥρωϊκοῦ θανάτου του παραμερίζει κάθε κριτικὴ, κάθε προσπάθεια γραμματολογικῆς κατατάξεως, κι' ἀφίνει ὀλόκληρο τὸ χῶρο τῆς ψυχῆς μας ἐλεύθερο γιὰ βαθύτερη περισυλλογὴ ἀλλὰ καὶ γιὰ θερμές, ὑψηλές πατριωτικὲς ἐκδηλώσεις. Καλεῖ σὲ προσκίνημα, Ὁ Λορέντσος Μαβίλης, πού ἔπεσε ἥρωϊκά στις 29 Νοεμβρίου 1912 ἀπάνω στὰ ἴδια αὐτὰ δοξασμένα Ἑπειρωτικὰ βουνά ὅπου καὶ πάλι ἀναπήδησαν καὶ θαυματούργησαν οἱ μυστικὲς καὶ μεγάλες δυνάμεις τῆς φυλῆς, δὲν ἦταν μόνο ἓνας φλογερὸς πατριώτης. Ἦταν κάτι περισσότερο καὶ κάτι σπουδαιό-

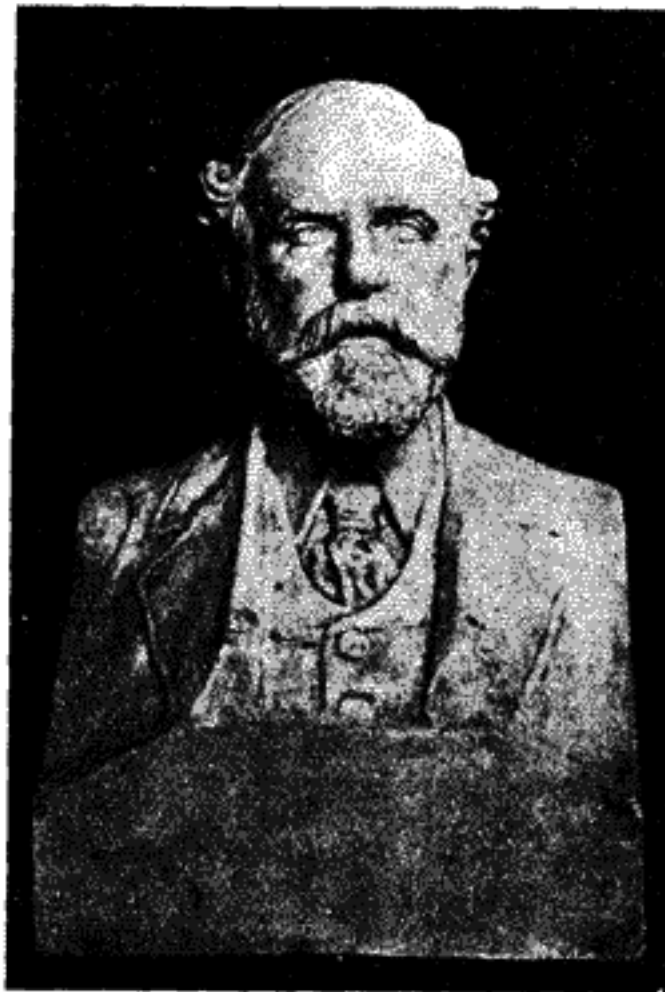
τερο: ἓνα γνήσιο τέκνο τῆς ἱερῆς αὐτῆς γῆς, πού ἄκουγε μέσα του τίς φωνές ὄλων τῶν μεγάλων ἑλληνικῶν ἐποχῶν καὶ τίς ἐνοιῶθε νὰ τὸν σπρώχνουν σὰν ἀέρας δυνατὸς πρὸς τίς ὠραῖες πράξεις καὶ πρὸς τὸ μεγάλο χρέος.

Ἔτσι βλέπω τὴ συμμετοχὴ του σὲ κάθε πατριωτικὸ κίνημα τοῦ καιροῦ του κι' ἔτσι γυρίζω, εὐκρινῆς προσκυνητής, στὴ μεγάλη στιγμὴ τῆς ζωῆς του: στὸ Δρῖσκο Δὲν ἦταν ὀλογοτέχνης, ὀτεχνίτης, πού ἐπῆγε πρὸς τὸ θάνατο καὶ πρὸς τὴ δόξα. Ἦταν ὀάνωτερος, ὀ δυνατὸς ἄνθρωπος, — ὀ ποιητῆς στὴν ὕψηλότερη καὶ ἥρωϊκότερη ἀποστολή του.

Ἀπὸ τὴ σκοπιὰ αὐτῆ ἄς δοῦμε ὀλοι σήμερα τὸν ὠραῖο θάνατο τοῦ Λορέντσου Μαβίλη κι' ἄς τοῦ ρίξουμ' ἐφέτος περισσότερο φῶς. Εἶναι ἀπὸ τίς λίγες μορφές πού μποροῦν νὰ σταθοῦν περήφανες ἀνάμεσα

στὰ μεγάλα γεγονότα πού ἀνεβάζουν τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τίς 28 Ὀκτωβρίου, κάθε μέρα καὶ πιὸ ψηλά στὸ βουνὸ τῆς δόξας καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἄς τὸν προβάλουμε, λοιπόν, κι' ἄς τὸν φωτίσουμε περισσότερο, δυνατώτερα, θριαμβευτικώτερα. Ἀνήκει σὲ ὀλο τὸ Ἔθνος. Ἀλλὰ καὶ μᾶς ἀνήκει. Εἶναι τίτλος τιμῆς γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ λογοτεχνικὸ κόσμο. Τίτλος πολῦτιμος καὶ ἀναφαίρετος.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

Π. ΡΟΥΜΠΟΣ

Λ. ΜΑΒΙΛΗΣ